

den Ændring, som er foretagen i § 7 angaaende Skattevedtægterne. Heller ikke der skal jeg gøre nærmere Rede for eller omtale, hvilke Ændringer i de Grænser, som vare fastsatte i Skattekommissionens Forslag, og det Forslag, som i Fjor var vedtaget her, der nu ere foretagne. Jeg har udtalt i det andet Ting, at jeg vilde have foretrukket Skattekommissionens Forslag, og jeg siger det samme her, men jeg erkender samtidig, at den Ændring, der er sket ved at sætte den Skatteindtægt, ned for hvilken Ligningsmyndighederne staa fuldstændig frit, til 1,000 Kr. for Købstæderne, har en meget væsentlig Betydning, der meget opvejer de øvrige Ændringer. Der er naturligvis ingen, der saglig kan begrunde, at de Tal, der nu ere indsatte af det andet Ting, ere bedre end dem, der fandtes i Lovforslaget, da det forelaa dette Ting i Fjor.

Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borbjerg) frygtede, at naar han nu til 2den Behandling vilde stille Forslag om at vende tilbage til de tidligere Tal, saa vilde han ikke mødes med saglige Grunde. Nej, det er ganske vist, men det vil være akkurat lige saa umuligt ogsaa for det ærede Medlem at møde med saglige Grunde for, at de Tal, han vil fremsætte som Ændringsforslag, netop ere de rigtige. Der er ingen, der saglig kan paavise, at til en Indtægt, der flyder af Kapitaler eller andre bestandige Afgifter, om der til denne Indtægt bør lægges 65, eller der bør lægges 50 pCt., eller om der til Indtægter, som flyde af fast Ejendom, rettelig skal lægges 50 eller 35 pCt. Men naar det bliver udtalt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, at den Ændring, som her er sket i Lovforslagets § 7, vil i særdeles høj Grad indsnævre det Spillerum, som Kommunerne nu have til at paaligne Skatten paa retfærdig Maade, saa er dette jo i Virkeligheden kun en ren og bar Talemaade. Ganske vist siges der i de to kommunale Love henholdsvis for Land og By, at der paalignes Skat „efter Formue og Lejlighed“, uden at der er fastsat nogen Grænse for, hvor høj en progressiv Skala man kan anvende. Men paa den anden Side maa man ogsaa huske, hvorledes dette kan udføres i Virkeligheden, og denne synes det ærede Medlem fuldstændig at glemme. Det er ganske vist saa, at et Sogneraad har Adgang til at ligne efter Formue og Lejlighed, uden at der er angivet nogen Grænse for, hvor højt det maa gaa med Tillægene, men det er ikke Sogneraadene, som have den ende-

lige og afgørende Stemme her; enhver Skatteansættelse kan indankes for Amsraadet, og det er Amsraadet, hvis Stemme er endelig og afgørende. Og det ærede Medlem har jo ikke nogen stor Tiltro til Amsraadene som en demokratisk Institution, han betragter dem netop som meget aristokratiske. Jeg er derfor vis paa, at det ærede Medlem paa Forhaand ogsaa føler, at et Amsraad vil sætte en Bom, en uoverstigelig Bom, eftersom det er sidste Instans, for ethvert Forsøg fra et Sogneraads Side paa at paaligne med en stærkt progressiv Skala. Lige saa med Byraadene. Det er ganske vist ikke alle Byraad, som have fastsat Vedtægter for Skatteligningen — disse Vedtægter skulle stadfæstes af Indenrigsministeriet og kunne kun forandres med Indenrigsministeriets Billigelse, — og ikke alle Byraad have i disse Vedtægter en bestemt foreskrevet Skala, som skal anvendes ved Skatteligningen. For saa vidt staa Ligningskommissionerne altsaa frit. Men det er jo ikke disse Kommissioner, som ere den endelige Instans i denne Sag, nej, det er Overligningskommissionen, og denne bestaar af 3 Medlemmer valgte af Ministeriet og af ingen andre og ikke flere. Der ligger den sidste Instans, der ligger den endelige Afgørelse. Og ogsaa over for denne endelige Instans vil det være umuligt at gennemføre en meget stærkt stigende Skat for de enkelte Skatteydere; den bliver simpelthen annulleret af Overligningen. Det er jo altsaa ingenlunde saa, at de kommunale Raad nu kunne foretage ekstra store Paalæg, kunne anvende Bestemmelsen om Skat paa Formue og Lejlighed efter eget Tykke. Nej, langt fra, det er Amsraadene og Overligningskommissionen, der have Afgørelsen. Og Hovedsagen er, om der da er nogen Kommune, som i sin Ligning nu anvender en stærkere progressiv Skala end den, som kan anvendes efter den her foreslaaede § 7. Kun hvis det er saa, vil der jo kunne være Tale om, at der er nogen Rimelighed i det ærede Medlems Udtalelser om, at § 7, som den nu er vedtagen i Landtinget, vil yderligere og stærkt indsnævre Kommunerens fri Selvstyre. Efter de Undersøgelser, jeg har foretaget, vil der ikke findes en eneste Skatteligning her i Landet, som endog blot tilnærmelsesvis anvender en progressiv Skala, der er saa stærk som den, der i § 7 gives Ret til at anvende. Og jeg føler mig ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem heller ikke vil kunne paavise det. Det ærede Medlem fik Assi-